

între România și Regatul Olandei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Regatul Olandei, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea între cele două state a unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I Scopul convenției

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezenta convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor sale politice, al unităților administrativ-teritoriale ori al autorităților locale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale reprezentând salarii plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt, în special:

a) în Olanda:

- impozitul pe venit (de inkomstenbelasting);

- impozitul pe salarii (de loonbelasting);

- impozitul pe societate (de vennootschapsbelasting), incluzând acțiunile guvernamentale în profiturile nete ale exploatărilor resurselor naturale stabilite conform Legii mineritului din 1810 (Mijnwet) referitoare la concesionările realizate începând din 1967 sau conform Legii din 1965 referitoare la extracția minieră în zona platformei continentale a Olandei (Mijnwet Continental Plat, 1965);

- impozitul pe dividende (de dividendbelasting);

- impozitul pe capital (de vermogensbelasting), denumite în continuare impozit olandez;

b) în România:

- impozitul pe venitul persoanelor fizice;

- impozitul pe profit;

- impozitul pe salarii și alte remunerații similare;

- impozitul pe venitul agricol;

- impozitul pe dividende,

denumite în continuare impozit român.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării acesteia, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

CAPITOLUL II Definiții

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresia un stat contractant înseamnă Regatul Olandei (Olanda) sau România, după cum cere contextul; expresia state contractante înseamnă Regatul Olandei (Olanda) și România;

b) termenul Olanda înseamnă partea din Regatul Olandei care este situată în Europa, inclusiv marea sa teritorială și orice zonă situată în afara apelor teritoriale asupra cărora Olanda, în conformitate cu legislația internațională, exercită jurisdicție sau drepturi suverane în legătură cu fundul mării, subsolul și apele supraiacente și cu resursele naturale ale acestora;

c) termenul România înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zonele economice exclusive asupra cărora România își exercită jurisdicția, respectiv drepturile suverane, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă sau vehicul feroviar exploatat de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care nava, aeronava sau vehiculul feroviar este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) termenul național înseamnă:

(i) în Olanda, orice persoană fizică având naționalitatea Olandei, orice persoană juridică, parteneriat sau asocieră având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Olanda;

(ii) în România, orice persoană fizică având cetățenia României, orice persoană juridică, asocieră de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în Olanda, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în România, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, la o anumită dată, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la acea dată, în baza legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, și orice interpretare dată conform legislației fiscale aplicabile a acelui stat prevalează față de înțelesul care este atribuit acestui termen de alte legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4 Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acelui stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului său,

rezidenței sale, locului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice subdiviziune politică, unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia. Totuși această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital situat în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

4. Un fond de pensii recunoscut în acest fel într-un stat contractant și al cărui venit este scutit în general de impozit în acel stat va fi considerat rezident al aceluși stat. Prin fond de pensii recunoscut al unui stat contractant se va înțelege orice fond de pensii recunoscut și controlat în conformitate cu prevederile legale ale aceluși stat.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea.

2. Expresia sediu permanent include, îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de instalare constituie un sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații sau al difuzării de informații ori pentru marketing, cu un caracter preparatoriu sau auxiliar pentru întreprindere;

f) facilitarea încheierii (inclusiv numai semnarea) contractelor referitoare la împrumuturi, la livrarea de bunuri sau de mărfuri ori la servicii tehnice, care sunt similare cu activitățile reprezentanțelor din România;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării de către întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

h) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate la subparagrafele a)-g), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent cărui a se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acelei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau prin orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

CAPITOLUL III

Impunerea veniturilor

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatarea zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele și vehiculele feroviare nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenite din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare, utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un

sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie, în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprinderea al cărei sediu permanent este.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Atunci când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. În sensul prezentului articol, profiturile obținute din exploatarea navelor, aeronavelor și a vehiculelor feroviare în trafic internațional includ profiturile obținute din închirierea pe bază nudă a navelor, aeronavelor și a vehiculelor feroviare, dacă acestea sunt exploatate în trafic internațional și dacă asemenea profituri obținute din închiriere sunt legate de profiturile descrise la paragraful 1.

4. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință. Totuși simplul fapt că întreprinderile asociate au încheiat acorduri, cum ar fi acorduri de împărțire a costurilor sau acorduri generale de servicii pentru sau bazate pe împărțirea cheltuielilor de conducere, a cheltuielilor generale de administrare, a cheltuielilor tehnice și comerciale, a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a altor cheltuieli similare, nu constituie prin el însuși o condiție în înțelesul propoziției precedente.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluia stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, în conformitate cu legislația aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 0% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 10% din capitalul societății plătitoare de dividende;

c) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a prevederilor paragrafului 2.

4. Termenul dividende, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din acțiuni și din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluia celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele

sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat și nici nu poate să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenite din acel celălalt stat.

7. Prevederile subparagrafelor a) și b) ale paragrafului 2 nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre principalele scopuri ale relației care a fost aranjată sau care este menținută între cele două societăți este de a obține avantaje de pe urma prevederilor acestor subparagrafe. În situația în care un stat contractant intenționează să aplice prevederile acestui paragraf, autoritatea sa competentă se va consulta înainte cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzii este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzii.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, care este beneficiarul efectiv al acestora, vor fi impuse numai în acel celălalt stat contractant, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) plătitorul sau primitorul, dobânzilor este însuși guvernul unui stat contractant, o instituție publică, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia ori banca centrală a unui stat contractant;

(ii) dobânda este plătită în legătură cu un împrumut acordat, aprobat, garantat sau asigurat de guvernul unui stat contractant, de banca centrală a unui stat contractant sau de orice agenție ori instituție (inclusiv instituție financiară) deținută sau controlată de guvernul unui stat contractant;

(iii) dobânda este plătită în legătură cu un împrumut acordat de o bancă sau de orice altă instituție financiară (inclusiv o societate de asigurare);

(iv) dobânda este plătită în legătură cu un împrumut acordat pentru o perioadă mai mare de 2 ani;

(v) dobânda este plătită în legătură cu vânzarea pe credit a unui echipament industrial, comercial sau științific.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a prevederilor paragrafelor 2 și 3.

5. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

6. Prevederile paragrafelor 1-3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

7. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

8. Atunci când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite,

depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această, ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi impuse și în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a redevențelor.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a prevederilor paragrafului 2.

4. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf sau filmelor, înregistrărilor pe bandă ori asupra altor modalități de transmitere folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune ori asupra altor modalități de transmisie, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra programelor de computer ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant atunci când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Atunci când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenite din înstrăinarea proprietăților mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau al proprietăților mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente; inclusiv câștigurile

provenite din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenite din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare exploatare în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare pentru exploatarea acestor nave, aeronave sau vehicule feroviare sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii. În sensul acestui paragraf se vor aplica prevederile paragrafului 2 al art. 8.

4. Câștigurile provenite din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

5. Prevederile paragrafului 4 nu vor afecta dreptul fiecărui stat contractant de a percepe, potrivit legislației proprii, un impozit pe câștigurile provenite din înstrăinarea acțiunilor sau a drepturilor de folosință într-o societate al cărei capital este, în întregime sau în parte, împărțit în acțiuni și care, potrivit legislației aceluși stat, este rezidentă a aceluși stat, atunci când aceste câștiguri sunt realizate de o persoană fizică rezidentă a celuilalt stat contractant și care a fost rezidentă a primului stat menționat, în cursul ultimilor 10 ani anteriori înstrăinării acțiunilor sau drepturilor de folosință.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de o persoană fizică, care este un rezident al unui stat contractant, din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, dacă aceasta nu dispune în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul fiscal vizat;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave sau al unui vehicul feroviar exploatat în trafic internațional sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile sau alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate de membru al consiliului de administrație, de director ("bestuurder") sau de comisar ("commissaris") al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori de interpret muzical sau de sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Atunci când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile prezentate în paragraful 1 vor fi scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități, dacă vizita artiștilor de spectacol, a muzicienilor sau a sportivilor în acel stat este subvenționată, în întregime sau aproape în întregime, din fonduri publice ale celuilalt stat contractant, ale subdiviziunii politice, unității administrativ-teritoriale sau ale autorității locale a acestuia ori dacă aceste activități sunt desfășurate în cadrul unor acorduri culturale sau sportive încheiate între statele contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii, anuități și plăți de asigurări sociale

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut și orice anuitate vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Totuși, când o asemenea remunerație nu este periodică și este plătită pentru munca salariată desfășurată în trecut în celălalt stat contractant sau când în locul dreptului la anuități este plătită o sumă fixă, această remunerație sau această sumă fixă poate fi impusă în statul contractant din care provine.

3. Orice pensie și altă plată făcută potrivit prevederilor sistemului de asigurări sociale al unui stat contractant, unui rezident al celuilalt stat contractant, poate fi impusă în primul stat menționat.

4. Termenul anuități înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau subdiviziunii ori unității sau autorității respective, pot fi impuse în acel stat.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat, iar persoana fizică este rezidentă a acelu stat și:

(i) este un național al acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau acelei subdiviziuni ori unități sau autorități pot fi impuse numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15-18 se aplică salariilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică ori de o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 20

Profesori și învățători

1. Sumele pe care le primește pentru activitatea de predare sau de cercetare un profesor sau un învățător care este rezident al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant, pentru o perioadă maximă de 2 ani, în scopul predării sau al cercetării științifice la o universitate, la un colegiu sau la o altă instituție de predare sau de cercetare științifică din acel celălalt stat, sunt impozabile numai în primul stat menționat.

2. Acest articol nu se aplică veniturilor din cercetare, dacă această cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau grup de persoane.

ARTICOLUL 21

Studenți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant în domeniul afacerilor, care este sau a fost, imediat înaintea venirii sale într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale, nu sunt impuse în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente din prezenta convenție, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decât veniturile provenite din proprietățile imobiliare astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

CAPITOLUL IV

Impunerea capitalului

ARTICOLUL 23

Capitalul

1. Capitalul reprezentat de proprietățile imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un

rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave și vehicule feroviare exploatare în trafic internațional și din proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave și vehicule feroviare este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii. În sensul acestui paragraf se vor aplica prevederile paragrafului 2 al art. 8.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

CAPITOLUL V

Eliminarea dublei impuneri

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Olanda, atunci când percepe impozit de la rezidenții săi, poate include în baza asupra căreia aceste impozite sunt percepute elemente de venit sau de capital care, potrivit prevederilor acestei convenții, pot fi impuse în România.

2. Totuși, atunci când un rezident al Olandei obține elemente de venit care, potrivit prevederilor art. 6, art. 7, paragrafului 5 al art. 10, paragrafului 6 al art. 11, paragrafului 5 al art. 12, paragrafelor 1 și 2 ale art. 13, art. 14, paragrafului 1 al art. 15, paragrafului 3 al art. 18, paragrafelor 1 [subparagraful a)] și 2 [subparagraful a)] ale art. 19 și paragrafului 2 al art. 22 din prezenta convenție, pot fi impuse în România și sunt incluse în baza la care se face referire în paragraful 1, Olanda va scuti aceste elemente de venit prin acordarea unei reduceri din impozitul care i s-ar fi cuvenit. Această reducere va fi calculată în conformitate cu prevederile legislației Olandei pentru evitarea dublei impuneri. În acest sens elementele de venit menționate vor fi considerate ca fiind incluse în suma totală a elementelor de venit care sunt scutite de impozitul olandez potrivit acestor prevederi.

3. În continuare, Olanda va acorda o deducere din impozitul olandez astfel calculat pentru elementele de venit sau de capital, care, potrivit prevederilor paragrafului 2 [subparagrafele b) și c)] al art. 10, paragrafului 2 al art. 11, paragrafului 2 al art. 12, paragrafului 5 al art. 13, art. 16, art. 17, paragrafului 2 al art. 18 și ale paragrafelor 1 și 2 ale art. 23 din prezenta convenție, pot fi impuse în România, cu condiția ca aceste elemente să fie incluse în baza la care se face referire la paragraful 1. Suma acestei deduceri va fi egală cu impozitul plătit în România asupra acelor elemente de venit sau de capital, dar nu va depăși suma reducerii care ar fi putut fi acordată, dacă elementele de venit sau de capital, astfel incluse ar fi fost singurele elemente de venit sau de capital care ar fi scutite de impozitul olandez, conform prevederilor legislației olandeze privind evitarea dublei impuneri.

4. Independent de prevederile paragrafului 2, Olanda va acorda o deducere din impozitul olandez pentru impozitul plătit în România pe elementele de venit care, potrivit prevederilor art. 7, paragrafului, 5 al art. 10, paragrafului 6 al art. 11, paragrafului 5 al art. 12, art. 14 și ale paragrafului 2 al art. 22 din prezenta convenție, pot fi impuse în România, cu condiția ca aceste elemente să fie incluse în baza la care se face referire în paragraful 1, dacă și în măsura în care Olanda, conform prevederilor legislației olandeze privind evitarea dublei impuneri, acordă deducerea din impozitul olandez a impozitului perceput într-o altă țară asupra unor asemenea elemente de venit. Pentru calcularea acestei deduceri se vor aplica în mod corespunzător prevederile paragrafului 3.

5. România va acorda, atunci când un rezident al său realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impozitat în Olanda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit

în Olanda;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Olanda.

Totuși această deducere nu va putea depăși, în nici un caz, acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Olanda.

CAPITOLUL VI Prevederi speciale

ARTICOLUL 25 Activități desfășurate în largul mării

1. Prevederile acestui articol se vor aplica indiferent de orice altă prevedere a prezentei convenții. Totuși acest articol nu se va aplica în cazul în care activitățile desfășurate în largul mării de o persoană reprezintă pentru acea persoană un sediu permanent în conformitate cu prevederile art. 5 sau o bază fixă în conformitate cu prevederile art. 14.

2. În acest articol, termenul activități desfășurate în largul mării înseamnă activități care se desfășoară în largul mării în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării, a subsolului marin și a resurselor naturale ale acestora, situate într-un stat contractant.

3. O întreprindere a unui stat contractant, care desfășoară activități în largul mării în celălalt stat contractant, va fi considerată, sub rezerva paragrafului 4 al acestui articol, că desfășoară în legătură cu acele activități activitate de afaceri în acel stat printr-un sediu permanent situat acolo, în afară de cazul în care activitățile respective din largul mării sunt desfășurate în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de 12 luni.

În sensul acestui paragraf:

a) când o întreprindere care desfășoară activități în largul mării în celălalt stat contractant este asociată cu o altă întreprindere și această cealaltă întreprindere continuă, ca parte a aceluiași proiect, aceleași activități în largul mării, care sunt sau erau desfășurate de prima întreprindere menționată, iar activitățile menționate mai sus au fost desfășurate de ambele întreprinderi și, când sunt luate împreună, depășesc o perioadă de 30 de zile, atunci fiecare întreprindere se va considera că își desfășoară activitățile pentru o perioadă care depășește 30 de zile într-o perioadă de 12 luni;

b) o întreprindere va fi considerată ca asociată cu o altă întreprindere, dacă una dintre ele deține direct sau indirect cel puțin o treime din capitalul celeilalte întreprinderi sau dacă o persoană deține direct sau indirect cel puțin o treime din capitalul ambelor întreprinderi.

4. Totuși, în sensul paragrafului 3 al acestui articol, expresia activități desfășurate în largul mării va fi considerată că nu include:

a) una sau orice combinație a activităților menționate la paragraful 4 al art. 5;

b) remorcarea sau ancorajul navelor proiectate în principal pentru acel scop și orice alte activități realizate de astfel de nave;

c) transportul de mărfuri sau de personal de către nave sau aeronave în trafic internațional.

5. O persoană fizică care este un rezident al unui stat contractant și care desfășoară activități în largul mării în celălalt stat contractant, care constau în servicii profesionale sau alte activități cu caracter independent, va fi considerată că desfășoară acele activități printr-o bază fixă în celălalt stat contractant, dacă activitățile desfășurate în largul mării durează o perioadă continuă de 30 de zile sau mai mult.

6. Salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată legată de activități desfășurate în largul mării printr-un sediu permanent situat în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat, în măsura în care activitatea salariată este exercitată în zona largului mării în acel celălalt stat.

7. Atunci când se prezintă dovada că a fost plătit în România impozitul asupra elementelor de venit care pot fi impuse în România în conformitate cu prevederile art. 7 și 14, corelate cu

paragrafele 3, 5 și 6 ale acestui articol, Olanda va acorda o reducere a impozitului său, care va fi calculată în conformitate cu regulile menționate la paragraful 2 al art. 24.

ARTICOLUL 26 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Independent de prevederile art. 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu, va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în ceea ce privește impunerea pe considerente privind statutul civil sau responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 8 al art. 11 sau ale paragrafului 7 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi; în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Independent de prevederile art. 2, prevederile prezentului articol se vor aplica impozitelor de orice fel și de orice natură.

ARTICOLUL 27 Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau a aplicării convenției. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 28 Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare în vederea aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției.

Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29 Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în ceea ce privește regulile generale ale dreptului internațional sau prevederile unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30 Extinderea teritorială

1. Prezenta convenție poate fi extinsă, în totalitate sau cu modificările necesare, asupra Antilelor Olandeze sau Aruba, dacă unul sau ambele state stabilesc impozite cu caracter substanțial similar aceluia asupra cărora se aplică convenția. Orice asemenea extindere va avea efect de la acea dată și va fi supusă unor atare modificări și condiții, inclusiv condiții ca denunțarea, după cum se poate specifica și conveni în notele care se schimbă pe căi diplomatice.

2. În afară de cazul la care se convine în alt mod, denunțarea convenției nu va genera denunțarea oricărei extinderi teritoriale a convenției asupra oricărui stat la care convenția a fost extinsă potrivit prevederilor acestui articol.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

ARTICOLUL 31 Intrarea în vigoare

1. Statele contractante se vor informa reciproc în scris, pe căi diplomatice, în legătură cu îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestei convenții. Prezenta

convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data primirii ultimei informări și, ca urmare, va avea efect:

a) în cazul Olandei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele stabilite pentru orice an fiscal sau perioadă care începe, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare;

b) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare;

și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe capital, pentru impozitele stabilite pentru orice an sau perioade de impunere care încep, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare.

2. Convenția dintre Regatul Olandei și Republica Socialistă România pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 27 martie 1979, își va înceta aplicabilitatea prin intrarea în vigoare a prezentei convenții. Totuși prevederile primei convenții menționate vor continua să aibă efect pentru anii fiscali și perioadele care expiră înainte de data la care prevederile prezentei convenții vor fi aplicabile.

ARTICOLUL 32

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția după o perioadă de 5 ani de la data la care convenția a intrat în vigoare, cu condiția ca să fie remisă, pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, o notă de denunțare. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul Olandei:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele stabilite pentru orice an fiscal sau perioadă care începe, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată;

b) în cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare menționată; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe capital, pentru impozitele stabilite pentru orice an de impunere sau perioadă care începe, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expira perioada specificată în nota de denunțare menționată.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Haga la 5 martie 1998, în două exemplare originale, în limba engleză.

Pentru România,
Daniel Dăianu,
ministrul finanțelor

Pentru Regatul Olandei,
Gerrit Zalm,
ministrul finanțelor

Guvernul României
Protocol din 05/03/1998
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 251 din 02/06/1999

la semnarea Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, încheiată între România și Regatul Olandei

La semnarea Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, încheiată între România și Regatul Olandei, semnarii au convenit că următoarele prevederi vor face parte integrantă din convenție.

I. În ceea ce privește aplicarea convenției, expresia subdiviziune politică se referă la Olanda, iar expresia unitate administrativ teritorială se referă la România:

II. La art. 4

O persoană fizică care locuiește la bordul unei nave și care nu are un domiciliu efectiv în nici unul dintre statele contractante va fi considerată rezident al statului contractant în care se află portul de înregistrare a navei.

III. La art. 5, 6, 7, 13 și 25

Se înțelege că drepturile de explorare și exploatare a resurselor naturale vor fi considerate proprietăți imobiliare situate în statul contractant în care se află fundul mării și subsolul de care sunt legate aceste drepturi și că aceste drepturi de explorare și exploatare a resurselor naturale vor fi considerate ca aparținând proprietății sediului permanent aflat în acest stat. De asemenea, se înțelege că drepturile menționate mai sus cuprind drepturile de participare la activele care sunt produse ca urmare a unei astfel de explorări sau exploatări ori drepturile la beneficiile din activele care sunt produse ca urmare a unei astfel de explorări sau exploatări.

IV. La art. 7

În ceea ce privește paragrafele 1 și 2 ale art. 7, când o întreprindere a unui stat contractant vinde bunuri sau mărfuri ori desfășoară activități de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, profiturile aceluși sediu permanent nu vor fi determinate pe baza venitului total al întreprinderii, ci pe baza acelei părți a venitului întreprinderii care este atribuibil activității prezente a sediului permanent pentru astfel de vânzări sau afaceri. În mod concret, în cazul contractelor de supraveghere, furnizare, instalare sau construire a echipamentelor industriale, comerciale sau științifice ori al incintelor sau al lucrărilor publice, când o întreprindere are un sediu permanent, profiturile atribuibile unui astfel de sediu permanent nu vor fi determinate pe baza sumei totale a contractului, ci numai pe baza acelei părți a contractului care este efectiv desfășurată de sediul permanent în statul contractant în care se află situat sediul permanent. Profiturile aferente acelei părți a contractului care este derulat de sediul conducerii întreprinderii vor fi impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

V. La art. 7 și 14

Sumele primite pentru servicii tehnice, inclusiv pentru studii sau expertize de natură științifică, geologică și tehnică, ori pentru servicii de consultanță sau supraveghere vor fi considerate ca plăți asupra cărora se aplică prevederile art. 7 sau 14.

VI. La art. 10

Se înțelege că în cazul Olandei termenul dividende include venituri din obligațiuni cu drepturi de participare la profit.

VII. La art. 10, 11 și 12

Când a fost perceput un impozit la sursă peste nivelul impozitului datorat potrivit prevederilor art. 10, 11 sau 12, cererile pentru restituirea impozitelor percepute în exces trebuie să fie adresate autorității competente a statului care a perceput impozitul, într-o perioadă de 3 ani după expirarea anului calendaristic în care impozitul a fost perceput.

VIII. La art. 10 și 13

Se înțelege că venitul obținut în legătură cu lichidarea (parțială) a unei întreprinderi sau cu achiziționarea propriilor acțiuni de către o societate este tratat ca un venit din acțiuni și nu ca un câștig de capital.

IX. La art. 11

Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 11, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozite prin reținere la sursă asupra dobânzilor plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 11 va fi redusă la zero.

X. La art. 12

Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 12, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozit prin reținere la sursă asupra redevențelor plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 12 va fi redusă la zero.

XI. La art. 16

Se înțelege că bestuurdes or commissaries ai întreprinderii olandeze înseamnă persoanele care sunt desemnate ca atare de adunarea generală a acționarilor sau de orice alt organ competent al acelei întreprinderi și care sunt însărcinate cu conducerea generală a societății și, respectiv, cu supravegherea acesteia.

XII. La art. 18

Independent de prevederile paragrafului 1 al art. 18 din convenție, Olanda poate aplica legislația internă cu privire la plățile la care se face referire la art. 18. Când autoritatea competentă din România comunică autorității competente din Olanda că, potrivit legislației din România, România poate impune asemenea plăți, autoritățile competente vor determina prin acord reciproc dacă și în ce condiții vor fi aplicate prevederile paragrafului 1 al art. 18.

XIII. La art. 23

1. Prevederile prezentei convenții referitoare la impunerea capitalului și la evitarea dublei impuneri asupra capitalului se vor aplica numai dacă și atâta timp cât ambele state contractante percep un impozit general pe capital,

2. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc, în scris, asupra introducerii sau anulării impozitului general pe capital.

XIV. La art. 24

Se înțelege că pentru calculul reducerii menționate în paragraful 3 al art. 24, elementele de capital la care se face referire în paragraful 1 al art. 23 vor fi luate în considerare în ceea ce privește valoarea respectivă, redusă cu valoarea titlurilor de creanță, însoțite de garanții ipotecare asupra acelui capital, și elementele de capital la care se face referire la paragraful 2 al art. 23 vor fi luate în considerare la valoarea respectivă, redusă cu valoarea creanțelor aparținând sediului permanent sau bazei fixe.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol.

Încheiat la Haga la 5 martie 1998, în două exemplare originale în limba engleză.

Pentru România,
Daniel Dăianu,
ministrul finanțelor

Pentru Regatul Olandei,
Gerrit Zalm,
ministrul finanțelor